

[Finansministeren]

her, fortsat vil sige ja, og den organisation, der har valgt at sige nej på en, synes jeg, særpræget måde, fortsat vil sige nej. Det er vel, hvad der kan siges om sagen.

Jeg kan ikke lide den insinuation, der ligger i, at hr. Per Stig Møller siger: Jeg ved jo ikke, hvem der lyver. Også af den grund vil jeg meget gerne have, at vi nu sætter os ned og får besvaret alt, hvad hr. Per Stig Møller har af ubesvarede spørgsmål, til bunds.

Så var fru Lilli Gyldenkilde inde på spørgsmålet, om der nu har været forhandlet rigtigt. Jeg har redegjort for det i Arbejdsmarkedsudvalget, havde jeg nær sagt, time for time i forhandlingsforløbet. Jeg agter ikke at spørge Justitsministeriets Lovkontor, om jeg har gjort det rigtigt. Jeg mener fuldstændig uden for al tvivl, at jeg har gjort, hvad der er foreskrevet at gøre. Der har i øvrigt også efter lovforslagets fremsættelse været en ny forhandling, som alle erkendte som en forhandling – også hr. Bjørn Wikkelsøe. Så skal jeg i øvrigt gøre Folketinget opmærksom på, at også de to foregående gange, hvor man har revideret tjenestemandspensionslovgivningen, har man måttet gøre det, uden at der var enighed mellem alle organisationerne. Det er ikke noget nyt. Det er åbenbart et fænomen, skiftende ministre skal leve med.

Hr. Poul Nødgaard sagde, at hvis det nu viste sig i januar 1994, at der var en hel masse fejl, vi havde overset, om vi så ville rette dem. Ja, hr. Poul Nødgaard, det tilsagn vil jeg give fuldstændig på den flade hånd. Men jeg vil bare gøre opmærksom på én teknisk detalje, som hr. Poul Nødgaard måske ikke helt er opmærksom på: Der er ikke én eneste tjenestemandspensionist i januar 1994 eller for den sags skyld i hele 1994, 1995 eller 1996, der får beregnet en pension, der er én eneste krone lavere end efter den nuværende skala. Så allerede af den grund.

Fru Lilli Gyldenkilde sagde, at man havde jo konstateret, at der var nogen, der mistede ca. 30.000 kr. Jeg vil gerne lige sikre mig, at vi alle sammen er enige om, hvad vi taler om. Der er ikke nogen, der ved ændret skalaberegning – disse eksempler, som er nævnt bl.a. i CO II's annonce – ikke får fremgang i deres disponible indkomst som tjenestemandspensionister i sammenligningen mellem ny skala/nye skatte-regler, og gammel skala/gamle skatteregler.

Det er rigtigt, at der er det fænomen, der hedder dobbelt pensionister, som, når de fylder 67 år, vil blive nedreguleret alt andet lige med noget, der ligner samordningsfradragets beløb på de 30.000 kr. Den gruppe – og det drejer sig om nogle få hundrede mennesker her i landet – er altså folk, som selv har været pensionister, før de blev 67 år, og som samtidig har fået pension fra en afdød ægtefælle, der også var tjenestemandspensionist. Og hvis jeg må henvise til svaret på spørgsmål 20 til Arbejdsmarkedsudvalget, kan jeg sige, at det altså typisk er folk, som i forhold til den løn, de har haft, 240.000-250.000 kr., får en pension på 280.000-290.000 kr., før de bliver 67, og derefter, når de bliver 67, vil de få en pension på 313.000 kr. Men det er altså kun dem, vi taler om, fru Lilli Gyldenkilde, det er ikke noget socialt problem, vi taler om.

Man kan diskutere, om det er rimeligt, som de nuværende regler har spillet sammen, når man så derudover kan konstatere, at de pågældende, desuagtet at vi laver denne ændring, alligevel vil få – ikke den samme, men en lidt større disponibel indkomst efter de nye regler. Så jeg synes ikke, behovet for en varig særordning er stort, men vi er indstillet på – og det mener vi er muligt – i fortolkningen af de bestemmelser, der allerede er foreslået, at lade en overgangsregel køre helt frem til 2001, hvor de, der kunne have en forventning om, at de havde opretholdt dette beløb efter de hidtil gældende regler, og som er pensionister allerede nu, kører videre med de 30.000 kr.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Lykketoft har bemærket, at min sociale indignation af og til slår igennem. Det glæder mig. Det er nu ikke den sociale indignation, der er slået igennem i dette tilfælde, omkring de 29.500 kr., for jeg vidste godt, hvordan dette her var skruet sammen. Men jeg synes, at vi af og til må tænke lidt på tilliden til det system, vi har. Hvis der sidder et par hundrede mennesker, som igennem et langt liv har haft forventning til, har regnet med, at nu ser tingene sådan ud, sådan bliver min pension til den og den tid, den pårørende er ikke mere, man er blevet enke eller enke-mand – det er mest sandsynligt, at det en enke, vi taler om – så synes jeg ærlig talt, at det er